

fleste, med ubetydelig Forandring, altid give den samme aarlige Indtægt for Cierne, medens disse dog ikke desomindret, naar Ligning skal ske efter Grundtægt og Formue eller efter samme Regler som Bygningsafgiften, maa deeltage ogsaa for deres Bygninger i Udredelsen af de omhandlede Afgifter.

Forinden vi gaae over til Enkeltighederne, skulle vi tillade os at bemærke, at Udvalgets Fleertal har troet foreløbigt at kunne undlade at tage Hensyn til den Skat, som ifølge Lovforslagets § 2 skulde udskrives til Dækning af Udgifterne ved Rigsdagen. Ligesom vi nemlig fra det Synspunkt, hvorfra vi have troet at maatte opfatte Sagen, maatte ansee det for særdeles ønskeligt, at den nye Ligningsstat kunde indskrænkes netop til det Beløb, som de ældre Afgifter, der nu foreslaaes ophævede, have udgjort, eftersom man uden dette for en Deel maatte tabe det faste Standpunkt for Skattens Regulering, som vindes ved noie at slutte den til det Bestaaende, — saaledes maatte det ansees for dobbelt ønskeligt at undgaae at udskrive en ny Skat af et saa ringe Beløb paa en Tid, da det dog ikke kan oversees, hvorledes Statens Indtægter og Udgifter i det Hele ville stille sig, naar Freden vender tilbage, og da det i al Fald ikke er usandsynligt, at det i det mindste i nogle Aar vil være nødvendigt at tilvejebringe et større ekstraordinært Skattebeløb, under hvilket man da formentlig langt bedre vilde kunne inddrage den til Dækning af Rigsdagsudgifterne fornødne Skat end under den her omhandlede, saafremt det da overhovedet skulde være nødvendigt at udskrive en saadan. Da en Lov efter det foreliggende Udkast derhos ikke vil kunne træde i Kraft i indeværende Aar, og der saaledes i ethvert Fald i dette maa staffles andre Udveie til at dække disse Udgifter, have vi saa meget mere troet at maatte tilraade ved det foreliggende Lovforslag ikke at tage Hensyn til denne Skat men udsætte at tage nærmere Bestemmelse i saa Henseende, indtil det under roligere Forhold viser sig, hvorledes Statens finantzielle Stilling da maatte være og, hvorvidt samt med hvilket Beløb det maatte være nødvendigt at udskrive en nye Skat. Ligesom jeg, L. Hansen, derimod ikke antager, at

Rigsdagsudgifterne kunne holdes udenfor nærværende Skatteregulering, saaledes har jeg, Bregendahl, nedenfor fremsat et dertil sigtende subsidiairt Forslag.

Naar vi fra dette Standpunkt gaae over til Lovforslagets enkelte Dele, da vil den ovenfor opstillede Betragtning maade medføre den Nødvendighed at forandre Udkastets Overtskrift, som vi foreslaae affattet saaledes:

Udkast

til

Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordeling af Bederlaget herfor.

ad § 1.

I Henhold til de i de foregaaende almindelige Bemærkninger anførte Grunde maa vi ansee det for rigtigt, at de i denne § 1 nævnte ældre Skatter ophæves og afløses af en ny.

Foraa vidt de her omhandlede Afgifter have været lignede provindsvis til Institutioner, der ifølge deres hele Væsen maae betragtes som almindelige Statsanstalter, skøndt de forhen have været behandlede som provindsielle, hvilket navnlig er Tilfældet med Bidragene til Straffeanstalterne, da troe vi, at Regjeringen har ladet sig lede af rigtige Grundsatninger, naar den har antaget, at Udbyttet af disse Afgifter burde inddrages i den almindelige Statskasse, og Omkostningerne til saadanne Institutioner udredes paa samme Maade som alle øvrige Statsudgifter. Foraa vidt nogle af disse Afgifter have været erlagte af Iderne umiddelbart til de Embedsmænd, til hvis Lønning de have været bestemte (Skriverpenge og Dommerforn), uden at passere nogen offentlig Kasse, eller vel have været indbetalte i en saadan, men ikke ere indgaaede i Statskassen (Bidragene til Amtmændenes Gagering), da maae vi efter Besskaffenheden af disse Afgifter og de Formaal, hvortil de udredes, ligeledes ansee det for hensigtsmæssigt, at de for Fremtiden inddrages i den almindelige Finantskasse, mod at vedkommende Udgifter udredes deraf.

Det er ikke undgaaet vor Dyræksksomhed, at der muligt kunde opstaae Spørgsmaal om,